

"אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: קשה לזווגם כקריעת ים סוף, שנאמר: 'אלוקים מושיב יחידים ביתה, מוציא אסירים בכושרות'. אל תיקרי 'מוציא אסירים' אלא כמוציא אסירים, אל תיקרי 'בכושרות' - אלא בכי ושירות" (סנהדרין כב)

דיווג

הרב שמואל אליהו
רב עיר הקודש צפת

הקשר בין חתונה, קריעת ים סוף וגאולה הוא בבכּי ובשירה המשולבים בכל התהליך. בכי על הפרידה החלקית מההורים, מהאחים, מהחברים ומהידידים. עזיבת המקום שהתרגלנו אליו. שינוי צורה וסגנון חיים. גם החשש מהעתיד משפיע. הסכנות שאורבות בדרך מצמיחות את המחשבה ואומרות: "אולי כל זה לא היה כדאי". "אולי כדאי לבטל את הכל". "אולי כדאי לחזור למצרים".

רוב החתנים והכלות מכירים את תחושת "הרגליים הקרות" לפני החתונה, חששות שבאים לפני האירוסין וגם לאחריהם. שאלות שמנקרות ולא נותנות מנוח: האם בחרתי את הבחירה הנכונה האם לא פעלנו קצת בפזיזות, האם היה כדאי להיכנס לנישואים הללו, האם לא היה כדאי לבדוק עוד קצת, האם אין משהו טוב/ה יותר?

הלגיטימיות של המחשבות הללו היא בערך כמו הלגיטימיות של אלה שאמרו רגע לפני קריעת ים סוף: "הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר: חדל ממנו ונעבדה את מצרים, כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו

במדבר" (שמות יד, יב). מוזל שמשה לא שמע להם. אחרת היינו עבדים במצרים עד היום הזה. מי שמבטל חתונה בגלל שאולי יש טובה ממנה, לעולם לא יתחתן.

התיקון של כל הקלקול הזה הוא ביריעה שה' לוקח אותנו על כפים כאשר ישא האומן את היונק. התיקון שלנו הוא ביריעה שזאת הדרך, שאלוקים כרת ברית עם האבות על הגאולה, על הכניסה לארץ ועל ההצלחה. "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את הא-להים על ההר הזה". נעשה ונצליח.

"אמר
בן עזר
נותן
(פסחים)

כדי
נאמר
המו
יכולת
רק עם
הם כמו
לעומ
מוכרים
נובע ה
זהו ג
האלוק
כאשר ה
מהשתל
מהטבע
הפרנס
נמצא בו

במובן ש
וכשנפתח
כך כשהא
והבלתי
ולא לפי